

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 281/2016
23.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.А., због кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адв. В.Ј.Ђ., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 848/15 од 25.01.2016. године и Вишег суда у Суботици 6Кж2 35/16 од 17.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адв. В.Ј.Ђ., поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 848/15 од 25.01.2016. године и Вишег суда у Суботици 6Кж2 35/16 од 17.02.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици Кв 848/15 од 25.01.2016. године, изреком под један одбијена је молба окривљеног Д.А. од 09.06.2015. године у делу којим је тражио рехабилитацију осуђеног у односу на пресуду Општинског суда у Суботици К 181/09 од 17.06.2009. године, која пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2824/10 од 16.08.2010. године.

Решењем Вишег суда у Суботици 6Кж2 35/16 од 17.02.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Д.А. изјављена против решења Основног суда у Суботици Кв 848/15 од 25.01.2016. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног Д.А., адв. В.Ј.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати првостепену суду на поновно одлучивање или пак иста преиначи тако што ће суд одлучити да су испуњени услови за рехабилитацију по пресуди Основног суда у Суботици К 181/09.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адв. В.Ј.Ђ. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.А., адв. В.Ј.Ђ., у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које повреде је захтев дозвољен, али не опредељује у чему се ова повреда материјално правне природе састоји, већ у суштини у образложењу захтева оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, супротно чињеничним утврђењима из побијаних правноснажних решења, бранилац окривљеног Д.А., као разлог за подношење захтева наводи да суд није ценио чињенице о испуњености услова за судску рехабилитацију када је лице више пута осуђено (члан 100. КЗ), као и да је пропустио да оцени да ли су испуњени услови за брисање правноснажних пресуда имајући при том у виду да се у конкретном случају ради о потпуно разноврсним кривичним делима за које је окривљени оглашен кривим, као и да је окривљени оштећеном у потпуности надокнадио штету, дакле оспорава се утврђено чињенично стање и оцена доказа од стране суда.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.А., адв. В.Ј.Ђ., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка

2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.